Як рельси синню одливають,—
Як навіть сталі холодно!
Як лють лютневую чутно
В промерзлім скреготі трамваю!

Скарбами матового срібла
В підводах блиснули льоди...
О, ні, не звитяжниця ти,
Хочби утричі ти окріпла!

Хай біле вкривало наперсне
Морози саваном прядуть,
Хай мерзне в Цельсієві ртуть,—
У грудях серце не замерзне!

Прага, 1932